

tisk ikke have været ganske godt, at det ikke bare havde været historikere, der skulle sidde og lede efter kilderne, men at der faktisk var et grundigt forarbejde? Jeg tror, jeg kender udenrigsministerens svar, men vi kan jo mødes igen om 5-7 år. Så kan det jo være, det er en anden hr. Per Stig Møller, man kommer til at tale med.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Udenrigsministeren.

Kl. 21:00

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
Ja, det må vi jo så vente og se.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 21:00

Frank Aaen (EL):
Uanset hvad fakta er, gik Danmark i krig sammen med USA uden på noget tidspunkt at have spurgt USA, hvad planerne var for Iraks udvikling, efter Saddam Hussein var væltet. Og det er en katastrofe.

Så vedrørende spørgsmål nummer to: Nu kan man diskutere 1998 og 2003, og i virkeligheden er det en meget tynd argumentation under alle omstændigheder; uanset hvem der har ret eller ikke har ret, er det en dårlig argumentation.

Så derfor det lidt mere præcise spørgsmål: Er udenrigsministeren enig med Dansk Folkeparti i, at det var en fejl at gå i krig?

Kl. 21:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Udenrigsministeren.

Kl. 21:01

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
Jeg fik ikke fat i det sidste, men jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at vi jo samarbejdede. For det første var det skibe, vi havde nede i området i situationen i marts 2003. For det andet kom opfordringen meget hurtigt derefter fra FN til alle lande om at gå ind. Der var så et bredt flertal, hvad jeg takker for og synes er flot, som gik ind med militær. Det var sammen med briterne i Basra. Og der var jo faktisk planer for bistand og genopbygning sammen med briterne i Basra, og det har vi jo også påvist.

Kl. 21:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 21:02

Frank Aaen (EL):

Da Danmark vedtog at gå sammen med George Bush i krig i Irak, var der ingen planer for, hvad der skulle ske efter krigen. Det er da også en af de fejl, vi skal have undersøgt i forbindelse med en kommissionsundersøgelse.

Så det spørgsmål, som jeg kunne forstå, udenrigsministeren ikke kunne høre: Er udenrigsministeren enig med Dansk Folkeparti i, at det var en fejl at gå i krig?

Kl. 21:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Udenrigsministeren.

Kl. 21:02

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jeg egentlig ikke enig i. Det er jo sådan, som Kissinger engang har sagt, at en beslutningstager har nogle minutter til at træffe en beslutning i, og historikerne har hele evigheden til at finde ud af, at den var forkert.

Men den var ikke forkert i den situation. Jeg har nu prøvet at forklare det flere gange her. Hvis man havde trukket sig tilbage, når man nu var kommet i situationen med sidste chance og al det der, så havde det gentaget sig for 1998 og 1999, som Folketinget jo præcis fik at vide af ministeren i 1999, nemlig at det kunne man ikke acceptere. Så var våbeninspektørerne røget ud, må jeg sige til hr. Frank Aaen, og så var hele spillet begyndt igen, og så havde han udviklet masseødelæggelsesvåbnene, for programmerne var der jo. Det er jo det, historikerne nu vurderer ville være sket, hvis man havde opgivet i 2003. I den kontekst var det ikke en fejl. Efterretningsoplysningerne var jo desværre forkerte, men det forhindrede ikke, at det stadig væk var samarbejdet med Sikkerhedsrådet, samarbejdet med Blix, der haltedede, og at hvis man havde givet op på tidspunkt, så var det blevet meget værre senere.

Kl. 21:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og da der ikke er det, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.